

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi T.K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt III AUa 680/24

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2026 r.

odrzuca skargę.

M.L.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 stycznia 2026 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, III AUa 680/24 oddalił apelację T.K. od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z 30 kwietnia 2024 r., VII U 1044/23.

Postanowieniem z 26 lutego 2026 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu odrzucił skargę kasacyjną T.K. od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 21 stycznia 2026 r., III AUa 680/24.

Pismem z 27 kwietnia 2026 r. (data prezentaty biura podawczego) T.K. (dalej jako: „skarżący”) działając w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r.,

poz. 1725, dalej: u.s.p.) złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu o sygn. akt III AUa 680/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”, „u.s.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Przy czym zwrot „rozstrzygnięcie kończące sprawę”, którym ustawodawca posługuje się w art. 2 ust. 1 u.s.p., oznacza w praktyce prawomocne zakończenie postępowania. Stanowi ono nieprzekraczalną cezurę dla skutecznego wniesienia skargi na przewlekłość postępowania.

Zgodnie z przepisem art. 363 § 1 k.p.c., orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. Biorąc pod uwagę okoliczność, że postępowanie w sprawie III AUa 680/24 zostało prawomocnie zakończone w Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu 21 stycznia 2026 r., a pismo mające stanowić skargę na przewlekłość wniesione zostało 27 kwietnia 2026 r., to jest ono niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu *a limine*.

Z takim stanowiskiem koresponduje treść art. 5 ust. 1 u.s.p., zgodnie z którym skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Wniesienie skargi powinno zatem nastąpić w czasie trwania postępowania,

zatem nie później niż do jego prawomocnego zakończenia. Cel ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, wyrażający się dążeniem ustawodawcy do zapewnienia odpowiedniej dynamiki postępowania poprzez wyposażenie sądu rozpoznającego skargę w kompetencje do: stwierdzenia stanu przewlekłości (art. 12 ust. 2 u.s.p.), zalecenia sądowi *meriti* podjęcia odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 2 zdanie 1 u.s.p.), przyznawania od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w przypadku uwzględnienia skargi (art. 12 ust. 4 zdanie 1 u.s.p.), z przyczyn oczywistych nie może zostać zrealizowany, gdy postępowanie zostało prawomocnie zakończone. W utrwalonym już orzecznictwie Sądu Najwyższego przesądzono, że czynności podejmowane po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie nie mogą być objęte zakresem skargi na przewlekłość postępowania (tak też postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 stycznia 2015 r., III SPP 234/14; 15 grudnia 2015 r.; III SPP 28/15; 27 października 2015 r., III SPP 24/15; 24 września 2014 r., III SPP 205/14, OSNP 2016 Nr 7, poz. 96).

Powyższego nie zmienia fakt wniesienia przez skarżącego skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 21 stycznia 2026 r., III AUa 680/24 ponieważ postępowanie to również zostało zakończone przed wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania (postanowieniem z 26 lutego 2026 r.).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 5 ust. 1 u.s.p. w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

M.L.

[a.ł]